

Budoucnost pro Ameriku a 18. červenec 2020 – číslo šest

Praporec

Jeff Pippenger

2023-09-23

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na nohy; a padl veliký strach na ty, kdo je viděli. I uslyšeli mocný hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. A vystoupili do nebe v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili. Zjevení 11,11.12.

Poté, co byli na ulici pošlapáni, přijímají Eliáš a Mojžíš Utěšitele a pak se postaví na nohy. Ezechielovo údolí kostí nejprve slyší hluk a potom zakouší otřes, avšak stále v nich nebyl dech.

I prorokoval jsem, jak mi bylo přikázáno; a když jsem prorokoval, nastal zvuk, a hle, otřes, a kosti se spojovaly, kost ke své kosti. A když jsem se díval, hle, objevily se na nich šlachy i maso a svrchu je pokryla kůže; avšak nebyl v nich dech. Ezechiel 37,7.8.

Když budou těla znovu utvořena, uslyší poselství čtyř větrů.

I řekl mi: Prorokuj k větru, prorokuj, synu člověka, a rei větru: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď od čtyř větrů, ó dechu, a vdechni do těchto pobitých, aby ožili. I prorokoval jsem, jak mi přikázal, a vešel do nich dech, a ožili a postavili se na své nohy, vojsko převeliké. Ezechiel 37,9.10.

Všichni proroci označují konec světa, a proto pasáž z Ezechiela vytváří dilema pro ty, kdo se chtějí vyhnout poselství dvou proroků z jedenácté kapitoly Zjevení. Ovšem pro ty, kdo si přejí toto poselství odmítnout, je nejjednodušší lži, kterou si mohou namlouvat, že jedenáctá kapitola Zjevení je pouze historií představující Francouzskou revoluci a že se nijak nevztahuje na konec světa. Přijmete-li však předpoklad, že i jedenáctá kapitola Zjevení označuje konec světa, pak musíte uvést v soulad skutečnost, že mocné vojsko na konci světa, které v hlasitém volání předkládá poselství třetího anděla, je označeno jako mrtvé a vzkříšené ještě předtím, než povstane jako Boží vojsko.

I řekl mi: Synu člověka, tyto kosti jsou celý dům Izraele. Hle, říkají: Naše kosti uschly a naše naděje zhynula; jsme odřati od svých částí. Proto prorokuj a řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, lide můj, otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů a uvedu vás do země izraelské. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby, lide můj, a vyvedu vás z vašich hrobů. A vložím do vás svého ducha a ožijete, a usadím vás ve vaší zemi; tehdy poznáte, že já Hospodin jsem promluvil a vykonal to, praví Hospodin. Ezechiel 37,11–14.

Kristus vstoupil do nebe v oblaku a vrací se s oblaky, a oblaky představují anděly. Mojžíš a Eliáš vystupují do nebe v oblaku, který představuje poselství třetího anděla, jenž letí prostředkem nebe v době nedělního zákona ve Spojených státech. Mojžíš a Eliáš vystupují do nebe v době nedělního zákona ve spojení s poselstvím islámu.

Izajáš označuje mnohé z pravd spojených s touto historií, a to právě v tomtéž oddílu, na který se Ježíš odvolal, aby označil své dílo. Použil proroky Eliáše a Elíšu jako příklady prorockého poselství, které nebylo přijato jejich vlastními krajany, a to ihned vzbudilo hněv těch z církve v Nazaretě, takže se ho snažili zabít.

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou, neboť Hospodin mě pomazal, abych zvěstoval dobré poselství tichým; poslal mě, abych obvázal ty, kdo jsou zkroušeni v srdci, vyhlásil svobodu zajatým a otevření žaláře spoutaným; abych vyhlásil léto Hospodinovy přízně a den pomsty našeho Boha; abych potěšil všechny, kdo truchlí; abych ustanovil pro ty, kdo truchlí na Sijónu, že jim dá ozdobu místo popela, olej radosti místo smutku, plášť chvály místo ducha malomyslnosti; aby byli nazváni stromy spravedlnosti, Hospodinovou sadbou, aby byl oslaven. I vystavějí odvěké trosky, pozdvihnou dřívější spoušť a opraví zpustošená města, spoušť mnohých pokolení. Cizinci budou stát a pást vaše stáda a synové cizozemce budou vašimi oráči a vinaři. Vy pak budete nazváni Hospodinovými kněžími, budou vás nazývat služebníky našeho Boha; budete jíst bohatství národů a jejich slávou se budete chlubit. Za svou hanbu budete mít dvojnásobek a místo pohany se budou radovat ze svého podílu; proto ve své zemi obdrží dvojnásobek, věčná radost bude jejich. Neboť já, Hospodin, miluji právo, nenávídím loupež při zápalné oběti; a uvedu jejich dílo v pravdu a uzavřu s nimi věčnou smlouvu. Jejich potomstvo bude známo mezi národy a jejich výhonky mezi lidmi; všichni, kdo je uvidí, je uznají, že jsou potomstvo, jemuž Hospodin požehnal. Velice se budu radovat v Hospodinu, má duše se bude veselit v mém Bohu; neboť mě oděl rouchem spásy, přikryl mě pláštěm spravedlnosti, jako když se ženich zdobí čelenkou a jako nevěsta se okrašluje svými šperky. Neboť jako země vydává svůj výhonek a jako zahrada dává vzklíčit tomu, co je v ní zaseto, tak Panovník Hospodin dá vyrašit spravedlnosti a chvále před všemi národy.

Pro Sion neumlknu a kvůli Jeruzalému se neutiším, dokud jeho spravedlnost nevyjde jako jas a jeho spása jako hořící pochodeň. Národy užijí tvou spravedlnost a všichni králové tvou slávu; a budeš nazvána novým jménem, které určí ústa Hospodinova. Budeš také korunou slávy v ruce Hospodinově a královským diadémem v dlaní svého Boha. Už o tobě nebude řečeno Opuštěná a tvá země už nebude nazývána Pustinou; ale budeš nazvána Chefcíba a tvá země Beúla; neboť Hospodin v tobě našel zalíbení a tvá země bude provdána. Neboť jako se mladík žení s pannou, tak se tvoji synové ožení s tebou; a jako se ženich raduje z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude radovat z tebe. Na tvé hradby, Jeruzaléme, jsem postavil strážce, kteří nebudou mlčet ve dne ani v noci; vy, kteří připomínáte Hospodina, nedávejte si pokoje. A nedopřejte pokoje ani jemu, dokud neobnoví a neučiní Jeruzalém chválou na zemi. Hospodin přísahal při své pravici a při paži své síly: Jistě už nevydám tvé obilí za pokrm tvým nepřítelům a synové ciziny nebudou pít tvé víno, o něž ses namáhala; ale ti, kdo je sklídili, budou je jíst a chválit Hospodina, a ti, kdo je shromáždili, budou je pít v nádvořích mé svatyně. Projděte, projděte branami; připravte cestu lidu; navršte, navršte silnici; odstraňte kameny; vztyčte korouhev pro národy. Hle, Hospodin vyhlásil až do končin země: Řekněte dceři Sionské: Hle, tvá spása přichází; hle, jeho odměna je s ním a jeho dílo před ním. A nazvou je: Svatý lid, Vykoupení Hospodinovi; a ty budeš nazvána: Vyhledaná, Město neopouštěné. Izajáš 61:1–62:12.

Hospodin vstupuje do „věčné smlouvy“ se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, kteří byli dříve „opuštěni“, ale pak se stávají „městem“, jež „není opuštěno“. Byli „zpustošení“ a mrtví na ulici. Izajáš je označuje

jako „kněze Hospodinovy“, Hospodinovy „služebníky“, „svatý lid“ a „strážce“ na hradbách Siónu.

Naproti těm, kdo se radovali nad jejich mrtvými těly, se Bůh pak raduje nad nimi „jako se ženich raduje z nevěsty“. Nevěsta je tehdy již připravena. Právě jako v zaslíbení Filadelfii jim Pán dává „nové jméno“ a jejich jméno označuje jako „Chefcíba“ a „Beúla“. Chefcíba znamená: má záliba je v ní, a Beúla znamená: vdát se. Pán pojímá za manželku ty, kdo jsou představováni Eliášem a Mojžíšem.

Dílo, které jim bylo svěřeno, spočívá v tom, aby připravili cestu pro Kristův druhý příchod kázáním „radostné zvěsti“ o Kristu a Jeho spravedlnosti „až do konce světa“. Byli pomazáni Utěшителем při vylití Ducha a tehdy budou pozdviženi „jako korouhev“, když „veliký hlas z nebe“ k nim řekne: „Vystupte sem.“ Potom budou jako „koruna slávy“ a „královská čelenka“ v ruce Hospodinově. Zachariáš tuto tutéž korunu označuje jako praporec a zároveň klade tuto událost do doby pozdního deště.

A Hospodin, jejich Bůh, je v ten den zachrání jako stádo svého lidu; neboť budou jako kameny koruny, pozdvižené jako prapor nad jeho zemí. Nebo jak veliká je jeho dobrota a jak veliká je jeho krása! Obilí rozveselí jinochy a mošt panny. Žádejte od Hospodina déšť v čase pozdního deště; tehdy Hospodin učiní jasná oblaka a dá jim přívaly deště, každému zeleň na poli.
Zachariáš 9,16–10,1.

Budou „stádem Jeho lidu“, avšak Pán má i druhé stádo, které je tehdy ještě v Babylóně a které rovněž povolá. Jejich dílem bude znovu vystavět „starodávná“ spustošená místa a „zpusťování“ mnohých pokolení. Budou to ti, kdo se vrátí a znovu upevní staré stezky, které byly v adventismu i mimo adventismus zavrženy a zasypány. Vráti se k milleritským základním pravdám a předloží je v jejich čistotě laodicejskému adventismu, a také předloží poselství těm, kdo jsou mimo adventismus, o „starých“ pravdách spojených s Božím zákonem, zvláště se sobotou. Přitom použijí dějiny mnohých pokolení k znázornění nové historie. Jejich dílo se bude odehrávat během pozdního deště, když jsou v zemi Boží soudy. Když je Pán svou pravicí pozdvihne jako korouhev, celý svět, který se předtím radoval nad jejich mrtvými těly ležícími na ulici, uvidí korouhev a uslyší varovnou polnici strážných.

Všichni obyvatelé světa a vy, kdo přebýváte na zemi, pohleďte, když pozvedá korouhev na horách; a když zazní trouba, naslouchejte. Izaiáš 18,3.

V jedenácté kapitole Zjevení, když ti, kteří jásali nad jejich mrtvými těly, uvidí, že se postavili na nohy, „padla veliká bázeň na ty, kdo je viděli“.

Tehdy padne Asyřan mečem, nikoli mečem mocného muže; a pohltní jej meč, nikoli meč nepatrného muže; bude prchat před mečem a jeho jinoši budou přemoženi. A ze strachu přejde do své pevnosti a jeho knížata se budou děsit praporu, praví Hospodin, jehož oheň je na Sijónu a jehož pec je v Jeruzalémě. Izajáš 31,8.9.

Všechna prorokova svědectví se sbíhají v knize Zjevení. Asyřan představuje krále severu v Danielovi 11,40–45, který dospěje ke svému konci a nikdo mu nepomůže. Když sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou Božími strážnými, zatroubí na polnici, uslyší to celý svět a bude se bát. Ti, které

představují dva proroci, budou Utěšitelem „pomazání“, „aby zvěstovali dobré zprávy“ — totiž ony „zvěsti z východu a ze severu“, které „znepokojují“ krále severu v Danielovi 11,44 — a to označuje počátek pronásledování v krizi nedělního zákona. V té době pohané odpovědí na poselství, aby vyšli z Babylóna, a přijdou a připojí se ke kněžím Hospodinovým, kteří jsou také představeni jako „kořen Jišajův“, čímž se vyznačuje biblická metodologie, kterou použijí k předložení varovného poselství pohanům.

A v onen den bude kořen Jesse, jenž bude stát jako korouhev národům; k němu se budou obracet pohané, a jeho odpočinutí bude slavné. I stane se v onen den, že Panovník vztáhne svou ruku podruhé, aby získal ostatek svého lidu, který zůstane, z Asýrie a z Egypta a z Patrosu a z Kúše a z Elamu a ze Šineáru a z Chamátu i z ostrovů moře. A vyzdvihne korouhev pro národy a shromáždí vyhnance Izraele a rozptýlené z Judy posbírá od čtyř končin země. Izajáš 11,10–12.

Pán shromáždil svůj lid dne 11. září 2001 poselstvím, které označilo útok islámu za příchod třetího běda. Pán shromažďuje svůj lid znovu, podruhé, poté co byl mrtev na ulici. Když tak činí, jsou ti, kdo jsou shromážděni, označeni jako „vyvrženci Izraele“ a „rozptýlení Judy“. Byli vyvrženi do ulic dne 18. července 2020, avšak podruhé jsou shromážděni, aby byli korouhvi, která shromažďuje ostatní Boží stáde, jež jsou dosud v Babylóně. Shromažďování těch, kdo jsou dosud v Babylóně, začíná při nedělním zákoně ve Spojených státech, který je druhým ze dvou hlasů ve Zjevení osmnáct.

První shromáždění se uskutečnilo 11. září 2001, kdy islám udeřil na Spojené státy. Jako korouhev, která má být shromážděna podruhé, jsou představeni jako kořen Jesse, což je symbol představující dílo Alfy a Omegy, znázorňující konec věci počátkem věci. První shromáždění bylo vyznačeno islámským útokem na Spojené státy a znázorňuje i určuje islámský útok na Spojené státy jako druhé shromáždění. Když kořen Jesse stojí jako korouhev pro pohany, jeho „odpočinutí“ bude slavné, neboť korouhev povede ty, kteří jsou ještě v Babylóně, zpět na biblickou starou stezku soboty sedmého dne, a tak označí vztyčení korouhve pro pohany v krizi nedělního zákona.

„Praporec“ nejprve prochází procesem očišťování, který byl znázorněn ve třetí kapitole Malachiáše, při dvojím Kristově očištění chrámu a ovšem v podobenství o deseti pannách na konci milleritského hnutí. Proces očišťování na počátku se na konci opakuje do posledního písmene a je Izajášem představen v souvislosti s jedinečným stolem, o němž byla učiněna zmínka v jedné knize. Vzpoura adventismu je padělaným stolem vytvořeným roku 1863, aby byly odmítnuty a nahrazeny dva stoly uvedené ve druhé kapitole knihy Abakuk.

Nyní jdi, napiš to před nimi na desku a zaznamenej to do knihy, aby to bylo pro budoucí čas, navěky a navždy: Neboť je to lid vzpurný, děti lživé, děti, které nechtějí slyšet zákon Hospodinův; které říkají vidoucím: Nevidíte; a prorokům: Neprorokujte nám pravdu, mluvte k nám věci lahodné, prorokujte klamy; sejděte z cesty, uhně se ze stezky, odstraňte od nás Svatého Izraele. Proto takto praví Svatý Izraele: Protože pohrdáte tímto slovem a spoléháte na útisk a převrácenost a opíráte se o ně, proto vám tato nepravost bude jako trhlina, která se chystá spadnout, vyboulí se ve vysoké zdi, jejíž zřícení přijde náhle, v okamžení. A rozbije ji, jako se rozbíjí nádoba hrnčířova, roztříštěná na kusy; neušetří, takže se mezi jejími střepy

nenajde ani střep, jímž by bylo možno vzít oheň z krbu nebo nabrat vodu z cisterny. Neboť takto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: V obrácení a odpočinutí budete spaseni; v tichosti a v důvěře bude vaše síla; ale nechtěli jste. Nýbrž jste řekli: Nikoli, neboť budeme prchat na koních; proto prchat budete. A: Pojedeme na rychlých; proto i ti, kdo vás pronásledují, budou rychlí. Tisíc jich uteče před pohrůzkou jediného; před pohrůzkou pěti utečete, až zůstanete jako žerď na vrcholu hory a jako korouhev na pahorku. A proto bude Hospodin čekat, aby vám prokázal milost, a proto bude vyvýšen, aby se nad vámi smiloval; neboť Hospodin je Bůh soudu: blaze všem, kdo na něho čekají. Neboť lid bude přebývat na Siónu v Jeruzalémě; již nebudeš plakat: jistě se nad tebou slituje při hlasu tvého volání; jakmile uslyší, odpoví ti. Izajáš 30:8–19.

Roku 1863 začal adventismus proces odmítání prorockého poselství Williama Millera, jak bylo znázorněno na dvou posvátných deskách Abakuka. Ježíš ilustruje konec počátkem. V tomto úseku vzbouřenci na počátku adventismu zároveň představují vzbouřence na konci adventismu. V obou případech vzpoura představuje odmítnutí prorockého poselství a metodologie příslušných dějin, když říkají „vidoucím“: „Nevid’te,“ a prorokům: „Neporokujte nám pravé věci, mluvte nám hladké věci, prorokujte klamy.“

Také se rozhodují opustit stezku, když prohlašují: „Uhni z cesty, odboč ze stezky, odstraň od nás Svatého Izraele.“ Stezka spravedlivých jsou „staré stezky“ z Jeremjáše 6,16–17. Vzbouřenci se rozhodují nechodit v základních pravdách ani neuposlechnout zvuku polnice, kterou troubí pozdvižení strážní, představující mileritské hnutí a hnutí Future for America.

Toto praví Hospodin: Stůjte na cestách a pohleďte, ptejte se na stezky dávné, kde je dobrá cesta, a chod’te po ní, a naleznete odpočinutí pro své duše. Ale oni řekli: Nebudeme po ní chodit. Také jsem nad vámi ustanovil strážné se slovy: Naslouchejte zvuku polnice. Ale oni řekli: Nebudeme naslouchat. Proto slyšte, národy, a poznej, shromáždění, co je mezi nimi. Slyš, země: hle, uvedu zlo na tento lid, totiž plod jejich myšlenek, protože nenaslouchali mým slovům ani mému zákonu, nýbrž jej zavrhli. Jeremjáš 6,16–19.

Odmítání vzbouřenců chodit po starých stezkách je rovněž znázorněno jako jejich touha „odstranit Svatého Izraele z jejich přítomnosti“ a představuje odmítnutí poselství Půlnočního volání, které je založeno na skutečnosti, že Alfa a Omega znázorňují konec adventismu jeho počátkem.

„Na počátku stezky měli za sebou rozžaté jasné světlo, o němž mi anděl řekl, že je to ‚půlnoční volání‘. Toto světlo zářilo po celé stezce a osvětlovalo jejich nohy, aby neklopýtli.

„Dokud upírali zrak na Ježíše, který byl těsně před nimi a vedl je k městu, byli v bezpečí. Brzy však někteří unavili a říkali, že město je ještě velmi daleko a že očekávali, že do něho již dříve vstoupí. Tu je Ježíš povzbuzoval tím, že pozvedl svou slavnou pravici, a z jeho paže vycházelo světlo, které se vlnilo nad adventním zástupem, a oni volali: ‚Aleluja!‘ Jiní pak lehkomyšlně zapírali světlo za sebou a tvrdili, že to nebyl Bůh, kdo je vyvedl tak daleko. Světlo za nimi zhaslo, jejich nohy zůstaly v naprosté temnotě, a oni klopýtli, ztratili z dohledu cíl i Ježíše a spadli ze stezky dolů do temného a zlého světa pod nimi.“ Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Proces očišťování, znázorněný Půlnočním voláním, vytváří dvě skupiny ctitelů a třicátá kapitola Izajáše představuje nedostatek oleje u pošetilých panen jako neschopnost nabrat vodu nebo oheň, které jsou oba symboly Utěšitele, když Izajáš píše: „jehož zlomení přijde náhle, v okamžení. A roztříští to, jako se roztříští hrnčířská nádoba, rozbitá na kusy; neslituje se, takže se mezi jejími střepy nenajde ani střep, jímž by bylo možno vzít oheň z krbu nebo nabrat vodu z cisterny.“ Jejich soud přichází „náhle“, jak je znázorněno voláním o půlnoci, kdy pak zjišťují, že je již příliš pozdě získat olej. Oheň a voda v Izajášově svědectví jsou jednoduše dalším znázorněním oleje v podobenství o deseti pannách. Olej, voda a oheň představují charakter, představují poselství a také přítomnost Utěšitele. Žádný z těchto symbolů nelze získat, když soud deseti panen „přijde náhle, v okamžení“. Tehdy je již příliš pozdě.

Jediné bezpečí spočívá v „návratu“, což je zaslíbení dané Jeremjášovi, když zastupoval ty, kdo byli zklamáni při prvním zklamání. Kdyby se Boží lid navrátil k Němu, On by se navrátil k nim, avšak buřiči odmítají a světlo, které osvětlovalo stezku, zhaslo. Světlem na počátku bylo Půlnoční volání a cesta vpřed byla osvětlována Kristovou slavnou pravicí až do samé věčnosti. Kristus byl před těmi, kdo byli na stezce, a světlo za nimi musí být tímž světlem, neboť Kristus znázorňuje konec stezky počátkem stezky. Půlnoční volání bylo a je přítomnou pravdou.

„Často bývám odkazována na podobenství o deseti pannách, z nichž pět bylo moudrých a pět pošetilých. Toto podobenství bylo a bude naplněno do nejmenšího písmene, neboť se zvláštním způsobem vztahuje na tuto dobu a podobně jako poselství třetího anděla bylo naplněno a bude i nadále přítomnou pravdou až do skonání času.“ Review and Herald, 19. srpna 1890.

Touha způsobit, aby Svatý přestal být před nimi, je odmítnutím nejen Krista, nýbrž Krista jako Alfy i Omegy. Je to odmítnutí poselství Půlnočního volání. Poselství Půlnočního volání na počátku adventismu bylo nápravou mylné předpovědi.

Vzbouřenci, kteří odmítli „staré stezky“, vytvořili padělaný „stůl“, oddělený od spravedlivých, jak je představovalo naplnění Půlnočního volání v Milleritském hnutí. Potom „tisíc“ uprchlo „před okřiknutím jednoho“ a hnutí náhle pokleslo z padesáti tisíc na padesát. Uprchli kvůli „okřiknutí“, které přišlo od „pěti“ moudrých panen, jež jim řekly, že nemají žádný olej, o který by se mohly podělit, a že si musí jít koupit vlastní olej. Oddělení pošetilých od moudrých zanechalo moudré panny „jako znamení na vrcholu hory a jako korouhev na pahorku“. Vzpouza pošetilých panen 22. října 1844 znázornila vzpouru roku 1863, neboť 22. říjen 1844 byl počátkem devatenácti let, které představují konec „sedmi časů“ z 3. Mojžíšovy dvacáté šesté kapitoly. K tomuto tématu máme ještě více co říci, avšak vzpoura v roce 1844 byla předobrazem vzpoury roku 1863 a označuje bod, kdy byl vytvořen padělaný stůl.

Strach, který zakoušejí pošetilé panny, je strachem znázorněným tehdy, když jsou moudré panny přivedeny zpět k životu a postaví se na své nohy. Tehdy je již příliš pozdě vrátit se od zklamání z 18. července 2020 a další věci, která se má stát, je nanebevstoupení do nebe, k němuž dochází při nedělním zákoně. Tehdy nastává veliké zemětřesení.

A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desátý díl města padl, a při tom zemětřesení zahynulo sedm tisíc lidí; a ostatní se zděsili a vzdali slávu Bohu nebes. Druhé běda pominulo; hle, třetí běda přichází rychle. Zjevení 11,13.14.

Zjevení jedenáct ukazuje, že během Francouzské revoluce padla desetina města, a v této historii byla svržena francouzská národní moc, národ sestávající ze dvou prorockých rohů, představovaný jako Sodoma a Egypt. Dva rohy Francie jsou předobrazem dvou rohů Spojených států.

Francie byla v prorockém smyslu jedním z deseti království, která v Danielovi 7 představují pohanský Řím, a proto padla desátá část království (města). Ve skutečnosti z oněch deseti rohů z Daniela 7, které nakonec roku 538 dosadily papežství na trůn země, byla Francie hlavním královstvím, které papežství ustanovilo. Jako jedna z deseti mocností z Daniela 7 Francie předobrazuje úlohu dvourohé šelmy ze země ze Zjevení 13. Spojené státy vykonávají pro papežství na konci totéž dílo, jaké Francie vykonaly na počátku. Spojené státy jsou přední mocností deseti králů, kteří představují Organizaci spojených národů, a padají při zemětřesení nedělního zákona. Těmito verši se budeme podrobněji zabývat v příštím článku.

Jedním z hlavních témat tohoto článku je, že je to poselství, které staví Boží lid na nohy, neboť Utěšitel, který jej staví na nohy, představuje olej, jenž nepředstavuje pouze Ducha svatého, ale také sdělení, která Bůh posílá svému lidu. Poselství jedenácté kapitoly Zjevení, které staví Mojžíše a Eliáše na nohy, je rovněž znázorněno zaslíbením daným Jeremjášovi.

Proto toto praví Hospodin: Vráťš-li se, znovu tě přivedu a budeš stát přede mnou; oddělíš-li drahocenné od bezcenného, budeš jako má ústa. Ať se oni navrátí k tobě, ty se však nenavracíš k nim. A učiním tě tomuto lidu pevnou bronzovou zdí; budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já jsem s tebou, abych tě zachránil a vysvobodil, praví Hospodin. Vysvobodím tě z ruky zlých a vykoupím tě z ruky ukrutných. Jeremjáš 15,19–21.

Izajáš učinil tutéž výzvu, když řekl: „Nebo takto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: V navrácení a ztišení budete spaseni.“ Izajáš dodal, že ono „navrácení“ souviselo s dobou prodlení v podobenství, neboť napsal: „A proto bude Hospodin čekati, aby se vám smiloval, a proto bude vyvýšen, aby se nad vámi slitoval; neboť Hospodin jest Bohem soudu: blahoslavení jsou všichni, kdo na něho očekávají.“

Výsada být Božími „ústý“, jak to vyjádřil Jeremiáš, je výsadou mluvit za Boha v době, kdy Spojené státy „mluví jako drak“. Slova, která tehdy budou pronášet Boží lidé, jsou varováním proti znamení papežské šelmy. Mít podíl na tomto slavném hnutí vyžaduje, abychom se navrátili.

Jestliže se navrátíš, Izraeli, praví Hospodin, navrátíš se ke mně; a odstraníš-li své ohavnosti od mé tváře, nebudeš se potácet. A budeš přísahat: „Živ je Hospodin,“ v pravdě, v soudu a ve spravedlnosti; a národy v něm dojdou požehnání a v něm se budou chlubit. Neboť takto praví Hospodin mužům judským a Jeruzalému: Zorejte svou úhorovou půdu a nesejte mezi trní. Obřežte se Hospodinu a odstraňte neobřízku svého srdce, muži judští a obyvatelé Jeruzaléma, aby má prchlivost nevypukla jako oheň a nehořela tak, že ji nikdo nebude moci uhasit, pro zlobu vašich skutků. Oznamte to v Judsku a rozhlašte v Jeruzalémě; řekněte: Trubte na polnici v zemi; volejte mocně a řekněte: Shromážděte se a pojďme do opevněných měst. Vztyčte

korouhev směrem k Sionu, ustupte, nezastavujte se; neboť přivedu zlo od severu a veliké zničení. Lev vystoupil ze svého houští a zhoubce národů je na cestě; vyšel ze svého místa, aby obrátil tvou zemi v pustinu; tvá města budou zpustošena, bez obyvatele. Jeremiáš 4,1–7.

Ale duch Hospodinův sestoupil na Gedeona, i zatroubil na polnici; a Abiezer se shromáždil za ním. A poslal posly po celém Manasesovi; i ten se shromáždil za ním. A poslal posly k Ašerovi, k Zabulónovi a k Neftalímovi; a oni vytáhli, aby se s nimi setkali. Soudců 6,34.35.